

Vurdering av hjelpetiltak

Grunnvilkår for hjelpetiltak:

Når barn på grunn av sin omsorgssituasjon eller atferd har et særlig behov for hjelp, skal barneverntjenesten tilby og sette i verk hjelpetiltak for barnet og foreldrene. Hjelpetiltak skal være egnet til å møte barnets og foreldrenes behov og til å bidra til positiv endring hos barnet eller familien.

Oppfølging av barn og foreldre etter vedtak om hjelpetiltak

Barnets stemme

Barnets beste

Vurdering av hjelpetiltak

Hjelpetiltak skal styrke omsorgsrammene og barnets utviklingsvilkår ved å bygge beskyttelse mot risikofaktorene som ligger til grunn for vedtaket. Tiltakene kan være både endringsorienterte og kompenserende, og skal støtte og veilede foreldrene i omsorgsrollen med mål om å fremme barnets utvikling og skape varige endringer i familiens situasjon. Hjelpen kan også rettes direkte mot barnet gjennom utviklingsstøttende tiltak.

1. Vilkår

Etter barnevernsloven § 3-1 skal barnevernstjenesten iverksette hjelpetiltak dersom barnet har et særlig behov for hjelp grunnet omsorgssituasjon eller atferd. Behovet må være større enn normalt, og tiltakene skal bidra til positiv endring uten å være mer inngripende enn nødvendig. Tiltakene skal være frivillige og bygge på samarbeid med samtykke fra foreldre og barn over 15 år. Dersom vilkårene er oppfylt og det er nødvendig for å sikre barnet omsorg eller beskyttelse, kan barnevernstjenesten fremme sak om pålegg etter § 3-4.

2. Oppfølging

Tiltakene skal være tilpasset familiens situasjon og ha klare mål i en tiltaksplan. De skal være nødvendige, forholdsmessige og til barnets beste jf. bvl § 8-1. Ved behov eller ønske fra foreldre skal barneverntjenesten formidle kontakt med andre hjelpetjenester. Familiens landsby bør involveres, og støttespillere aktiveres der de mangler. Nettverksmøter og familierådsmetodikk kan være aktuelt.

Barnevernstjenesten skal jevnlig **evaluere** om barnets særlige behov for hjelp er redusert ved at tiltaket har hatt ønsket effekt, om andre tiltak bør vurderes, eller om det er behov for å fremme sak om omsorgsovertakelse.

3. Barnets stemme

Alle barn som kan danne egne meninger, skal få uttale seg. De uttrykker seg på ulike måter – både verbalt og nonverbalt. Barnet må få tilpasset informasjon for å forstå situasjonen. Det er viktig å snakke med barnet om bekymringene i familien, tiltakene som settes inn, og å involvere barnet i evaluering av om situasjonen er blitt bedre

4. Barnets beste

Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn, jf. bvl § 1-3, og vurderes konkret – der barnets mening står sentralt. Det innebærer en avveining mellom to hensyn: barnets rett til familieliv og rett til beskyttelse. Familielivet skal ikke krenkes unødig, men barnet skal heller ikke leve med alvorlig omsorgssvikt. Barneverntjenesten må vekte disse opp mot hverandre og sikre beslutninger til barnets beste.